

Wildplukken

door Theo Briggeman

In een themanummer over eten mag het onderwerp wildplukken niet ontbreken. In het voorjaar van 2015 ontbrandde in KNNV-kringen een discussie tussen de rekkelijken en preciezen los van de vraag of het verstandig is om wildplukken aan te moedigen of juist niet.

Leden van de afdeling Wageningen verzetten zich hevig tegen het toestaan van wildplukken. De natuur is geen supermarkt was de essentie van hun standpunt. Als je een takje munt in je thee wilt hebben, dan moet je die plant maar in je eigen tuin kweken. In natuurgebieden is het zelfs wettelijk verboden te plukken.

Sommige planten en paddenstoelen zijn zelfs zo giftig dat je eraan kunt overlijden. Denk bijvoorbeeld eens aan dodemansvingers (*Oenanthe crocata*), een schermbloemige die op Voorne voorkomt en buitengewoon giftig is.

De Wageningse leden verzetten zich dan ook tegen boekwerkjes met recepten die wildplukken propaganderen. De KNNV Uitgeverij gaf vorig jaar twee boekjes van Peter Kouwenhoven en Barbara Peters uit, onder de titels "Wildplukken: eetbare planten" en "Wildplukken: de alternatieve fruituin", waarin wildplukken wordt voorgestaan. De natuurbeleving vlakbij huis wordt ermee aangemoedigd. De auteurs willen mensen naar buiten lokken. Het plukken in natuurgebieden wordt er niet mee beoogd, maar in het openbaar groen moet veel meer mogelijk zijn dan nu nog wordt toegestaan, zo betogen zij.

Zelfs in de landelijke pers ontbrandde een korte polemiek over het onderwerp. Het landelijk bestuur zag noodzaak een standpunt in te nemen. Al polderend mondde dat uiteindelijk uit in een landelijk gedragen KNNV-standpunt.

De KNNV juicht het toe dat mensen de natuur in trekken en ervan genieten. Wildplukken is van alle tijden. In een vol en kwetsbaar land als Nederland vraagt het plukken van eetbare planten en paddenstoelen om kennis en respect voor de natuur. Enkele adviezen:

- Pluk alleen in gebieden waar je mag komen en respecteer de geldende regels. In beschermde gebieden mag zelfs een natuuronderzoeker niet zonder vergunning iets plukken of vangen.
- Bescherm jezelf en bescherm de natuur. Er zijn diverse giftige soorten planten en paddenstoelen. Pluk alleen de soorten die je kent. Pluk niet als er bestrijdingsmiddelen zijn gebruikt, bijvoorbeeld langs wegen en akkers. Ga alleen plukken met kennis van zaken.
- Gedraag je als gast en verstoor de omgeving niet. Voorkom dat je takken afbreekt of planten vertrapt om bramen aan de overkant te plukken. Al snel vertrapt je de bodem of verstoor je dieren. Graaf nooit planten uit.
- Respecteer de natuur ter plekke. Wanneer je alle vruchten, zaden of planten op een plek plukt, kan een soort verdwijnen. Pluk maar een piepklein deel van wat aanwezig is.
- Zorg dat iedereen kan blijven genieten van de natuur. Laat altijd vruchten hangen, eikels liggen en paddenstoelen staan voor dieren die ze eten en voor natuurliefhebbers.
- Oogst bij voorkeur dicht bij huis. Kweek inheemse planten zoveel mogelijk in je eigen tuin

of pluk in speciaal aangelegde plukbossen en smultuinen. Ga nooit wildplukken voor commerciële doeleinden, beperk je tot het oogsten voor eigen gebruik.

Bronnen:

De Heer, Kees: "Wildplukken? Liever niet".

"Meer eetbaar spul in openbaar groen".

Natura 2015, Jaargang 12, nummer 1, blz. 6-7.

Dijksterhuis, Koos, Wilde Pluk, Natuurdagboek.

Trouw 30 maart 2015. Blz. 8.

Van Slobbe, Thomas. Liever een wildplukker dan een regelneef.

Trouw 4 april 2015.

Kouwenhoven, Peter en Barbara Peters (2015). Wildplukken: de alternatieve fruituin.

Deel 1: Wilde vruchten en zaden plukken & bereiden. 152 blz.

KNNV Uitgeverij.

Kouwenhoven, Peter en Barbara Peters (2015). Wildplukken: Eetbare planten. Deel 2. Wilde bloemen en bladeren plukken & bereiden. 150 blz. KNNV Uitgeverij.

Met toestemming wildgeplukte walnoten